

РЕШЕНИЕ

№ 468

гр. Велико Търново, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в закрито заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Драгостинов

Членове: Пламен Борисов
Йордан Воденичаров

като разгледа докладваното от Йордан Воденичаров Въззивно частно гражданско дело № 20224100500700 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид:

Производство по реда на чл. 463 ГПК.

Предмет на подадената от името на „Митрекс 1“ ЕООД, със седалище и адрес на управление : гр.Благоевград , ул.Покровнишко шосе № 20, с ЕИК 201384374 в качеството му на трето лице , ипотекирало собствен недвижим имот за обезпечение на дълга върху който е проведено принудително изпълнение / публична продан/ по изпълнително дело № 517/2021 г. по описа на ЧСИ С.К. , вписан под № 809 в камарата на ЧСИ, жалба е извършеното по реда на чл.460 и чл.462 ГПК разпределение на постъпила в резултат на публичната продан парична сума съгласно постановление от 25.08.2022 г., с искане да бъде отменено изцяло поради несъответствието му с реда на привилегированите вземания на вискателите , по конкретно изразено в незачитането на публичното вземане на Община Велико Търново за сумата 17 353,73 лева, представляваща сбор от такси битови отпадъци *като такова ползващо се с право на предпочтително удовлетворение от втори ред* , включено в хипотезата на чл.136,ал.1, т.2 ЗЗД.

Съдебният изпълнител е изразил подробно становище за неоснователност на жалбата – разпределението е извършено при спазване на правилата на чл.136, ал.1- ал.4 ЗЗД, а вземането за такси „битови отпадъци“ не е такова с право на предпочтително удовлетворяване съгласно ал.1,т.2.

Вискателите / първоначален и присъединени/ , както и длъжникът не са възразили срещу жалбата в указания им срок.

Жалбата търпи санкция на отхвърляне.

Спорно е дали на лице обезпечило събираемия дълг с учредена ипотека принадлежи правото на обжалване на разпределението по чл.460 ГПК, доколкото не е сред изрично посочените в текста на чл.462, ал.1 ГПК лица / длъжник и вискатели/ , на които се предявява този акт, а в конкретния случай с обжалване като настоящето, без да се вижда някакъв собствен непосредствен интерес/ възможна благоприятна последица от решението ,

каквато е поискана/ фактически се прави опит да се брани право на предпочтително удовлетворение на присъединения по право взискател Община Велико Търново / което противоречи на общото начало , че никой не може да упражнява чужди права пред съд , освен ако законът изрично не му позволява – чл.26, ал.2 ГПК/, но по аргументи , извлечени от нормите на чл. 429, ал.3 ГПК и чл.151, ал.1 ЗЗД преобладаващо съдебната практика приема , че положението му се приравнява на това на длъжника по права и следователно му принадлежи всичко онова , което същият може да упражни .

Разпределението е *дължим* акт от съдебния изпълнител, когато паричната сума, постъпила/ събрана по сметката му в резултат на пряко извършена *публична продажба*, от плащания на длъжника , от трето задължено лице, от магазини или борси, извършили продажба на движим вещи, се окаже *недостатъчна* за удовлетворяване на *всички взискатели*/ първоначален и присъединени по свой почин и по право съгласно изрична повеля на закона /по изпълнителното дело , т.е. на конкуриращите им вземания- чл.460, ал.1, вр. с чл. 455, ал.1 ГПК. Актът на разпределението/ документът, който го съдържа / трябва да определя като израз на установеност и воля, кръга на лицата, притежаващи качеството *взискател*, т.е. тези с право на участие в него/ разпределението/ по това изпълнително дело, точните размери и правни основания/ произход/ вид/ на конкуриращите им вземания, подлежащи на удовлетворяване, кои от тях се ползват с право на предпочтително удовлетворяване по смисъла на чл.136 ЗЗД/ привилегии/, кои от тях не са привилегирани, по какъв ред на преимущество и/ или по съразмерност се удовлетворяват и по каква сума се полага/ отнежда/ отделя за пълното им и/ или частично удовлетворяване на всеки от тях/ в този смисъл са *непълно* установените с текста на чл.460, ал.1, изр.1 и изр.2-ро, във връзка с чл.456-459 ГПК, рамки/ правила за извършване на разпределението/.

Следователно оплакванията в жалбата срещу акта на разпределението може да се основават само на *конкретни* обстоятелства, опорочаващи законосъобразността на резултатите от горепосочения предмет на определяне, за да е поначало допустимо упражняването на правото на жалба.

Публичното общинско вземане за такси за битови отпадъци/ чл.6, ал.1, б“а“ ЗМДТ/, свързани с ползването на имота върху който е проведено принудително изпълнение, съвсем очевидно / и буквално и логически / не е привилегировано в обхвата на приложното поле на чл.136, ал.1, т.2 ЗЗД. Фактът , че стойността на възмездната услуга по сметосъбиране, сметоизвозване и третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации, както и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места / чл.62-64 ЗМДТ/ се начислява по партидата на имота открита на името на собственика или ползвателя му , заедно със стойността на дължимия за годината данък върху него / чл.10, ал.1 ЗМДТ/ и плащането ѝ е съвместно с данъка , не означава , че понятието „данъци“ в приложното поле на въпросната законова правна норма може да се тълкува разширително, че да обхваща и таксата . Поради това , че съдържат по повеление изключителни норми/ извън общата норма на чл.133 ЗЗД, уреждаща еднакво право на всеки кредитор да се удовлетворява от цялото имущество на длъжника /, установяващи специални привилегии , разпоредбите на чл.136 ЗЗД следва да се тълкуват стриктно, т.е. недопустимо е да се прибавят в тях каквито и да било вземания , близки по вид и произход на изрично посочените/ тук дори няма близост по правен характер и вид/ , нито е допустимо прилагането им по аналогия/ онова, което изрично го няма, значи го няма, защото тук не са налице предпоставките на чл.46 ЗНА/ . Така би се стигнало до създаване от съдебната практика на добавъчни субективни права на предпочтително удовлетворение , каквото правотворческо правомощие съдът няма. Впрочем този въпрос вече е разрешен в казания смисъл в т.4 на ТР № 2/22.11.2022 г. по ТД № 2/2021 г. на ОСГТК на ВКС.

Следва да се каже, че от проверката на съда на съдържанието на акта на разпределението във връзка с документалното битие на изпълнителното производство / действия , сметки, разходи, официални документи и т.н. / произтича с безусловна

категоричност извод за законосъобразността му , обхващаща правата на участие в него на всички посочени вискатели съобразно реда за привилегировано /пълно и частично/ удовлетворяване на вземанията им/ разноси , главници, лихви/ , установен с правилата на чл.136 ЗЗД , стойностното им попълване чрез определяне на размера на подлежащите за получаване суми от получената при проданта цена.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Митрекс 1“ ЕООД, със седалище и адрес на управление : гр.Благоевград, ул.Покровнишко шосе № 20, с ЕИК 201384374 срещу извършеното по реда на чл.460 и чл.462 ГПК разпределение по изпълнително дело № 517/2021 г. по описа на ЧСИ С.К. , вписан под № 809 в камарата на ЧСИ, с район на действие ВТОС съгласно постановление от 25.08.2022 г. като неоснователна.

Решението може да се обжалва пред ВТАС в едноседмичен срок от съобщаването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____